

Va ser Lola Anglada la primera dibuixant professional que hi hagué a Catalunya i tal vegada la més important, i va tenir una personalitat ben característica, marcada per unes extraordinàries lucidesa i creativitat. Des de la infantesa es féu palès el seu tarannà fantasiós, sensible a la natura i a les coses belles; va crear un món personal i tendre, que manifestà a través de la seva obra i en el qual es va recloure quan li sobrevingueren els temps difícils.

Lola Anglada pertanyia a una família burgesa i aristocratitzant, de llarga tradició catalana, lligada a la indústria tèxtil. Havia nascut a Barcelona, el 28 d'octubre de 1892, al número 23 del carrer de Mercaders. La casa era dels avis i també hi vivien els pares: Gabriel Anglada, de trenta anys i Elisa Sarriera, de vint-i-set. Lola era la segona filla del matrimoni i va estar molt vinculada a les seves germanes: Angelina i Conxita, i no tant al seu germà, Josep Manuel. Com que les relacions entre els membres de la família eren immillorables, els infants van gaudir d'una infantesa benestant i tranquil·la. Lola i les seves germanes reberen una bona educació, la que se solia proporcionar a les noies de bona família. Aprendrien francès i tindrien suport en les seves inclinacions artístiques. Lola preferiria el dibuix, Conxita i Angelina van estudiar música.

La infantesa plàcida de Lola fou marcada per una salut delicada que li va fer passar llargues temporades a casa, on rebia classes de professors particulars quan no podia anar a escola. Aquesta reclusió forçosa dins de la solitud de casa, les llargues hores d'oci i de quietud les va omplir fent volar la fantasia; aquesta circumstància li forjà un caràcter contemplatiu i observador i li possibilità el desenvolupament de les seves afeccions. La predilecció pel dibuix destacà des de petita, des dels sis anys, segons declaració de la mare, però segurament molt abans. Una afecció que fou ben rebuda i propiciada pels seus pares.